

Toisen valitusperusteen mukaan unionin yleinen tuomioistuin on rikkonut unionin oikeutta, arvioinut relevantit tosiseikat virheellisesti ja perustellut määräyksen riittämättömästi, koska se totesi, ettei se voinut harjoittaa valvontaa komission ehdottamien aiheellisten toimenpiteiden osalta, koska ne olivat vain ehdotuksia ja aiheellisista toimenpiteistä tulee sitovia vasta sen jälkeen kun Alankomaiden viranomaiset ovat hyväksyneet ne.

Valitus, jonka Stichting Woonpunt ym. on tehnyt 29.7.2015 unionin yleisen tuomioistuimen (seitsemäs jaosto) asiassa T-203/12 RENV, Stichting Woonpunt ym. v. Euroopan komissio, 12.5.2015 antamasta tuomiosta

(Asia C-415/15 P)

(2015/C 337/11)

Oikeudenkäyntikieli: hollanti

Asianosaiset

Valittajat: Stichting Woonpunt, Stichting Havensteder, voorheen Stichting Com.wonen, Woningstichting Haag Wonen, Stichting Woonbedrijf SWS.Hhvl (edustajat: asianajaja P. Glazener ja yliopiston opettaja L. Hancher)

Muut osapuolet: Euroopan komissio, Belgian kuningaskunta, Vereniging van Institutionele Beleggers in Vastgoed, Nederland (IVBN)

Vaatimukset

- [unionin yleisen tuomioistuimen seitsemännen jaoston asiassa T-203/10 (RENV) 12.5.2015 antama] määräys on kumottava tässä valituksessa esitettyjen valitusperusteiden perusteella kokonaisuudessaan tai osaksi
- asia on palautettava unionin yleiseen tuomioistuimeen unionin tuomioistuimen oikeudellisen kannan mukaisen uuden ratkaisun antamista varten
- komissio on veloitettava korvaamaan tästä oikeudenkäynnistä aiheutuvat sekä unionin yleisessä tuomioistuimessa käydyistä oikeudenkäynnistä aiheutuneet oikeudenkäyntikulut

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Ensimmäisen valitusperusteen mukaan unionin yleinen tuomioistuin on rikkonut unionin oikeutta, arvioinut relevantit tosiseikat virheellisesti ja perustellut määräyksen riittämättömästi, koska se totesi, että kantajien kanneperusteet kohdistuivat tosiasiaa 17 artiklan perusteella lähetettyyn kirjeeseen ja ettei unionin yleisen tuomioistuimen harjoittama valvonta voi ulottua siihen. Unionin yleiseltä tuomioistuimelta jää tämän johdosta huomaamatta, että SEUT 108 artiklan 1 kohdan mukaan määräyksen oikeusvaikutusten on oltava oikeutettuja sen johdosta, että aikaisempi tilanne ei soveltunut yhteen perustamissopimuksen kanssa. Unionin yleinen tuomioistuin tulkitsee virheellisesti TF1-tuomiota kun se johtaa siitä, että sen valituksenalaisen määräyksen osalta suorittaman tarkastelun on rajoituttava koskemaan sitä kysymystä, oliko komissio arvioinut oikein olemassa olevan tukiohjelman, sellaisena kuin se oli muutettuna Alankomaiden vastattaviksi ottamilla velvoitteilla, yhteensopivuuden.

Toisen valitusperusteen mukaan unionin yleinen tuomioistuin on rikkonut unionin oikeutta, arvioinut relevantit tosiseikat virheellisesti ja perustellut määräyksen riittämättömästi, koska se totesi, ettei se voinut harjoittaa valvontaa komission ehdottamien aiheellisten toimenpiteiden osalta, koska ne olivat vain ehdotuksia ja aiheellisista toimenpiteistä tulee sitovia vasta sen jälkeen kun Alankomaiden viranomaiset ovat hyväksyneet ne.

Valitus, jonka Diputación Foral de Bizkaia on tehnyt 3.8.2015 unionin yleisen tuomioistuimen (toinen jaosto) asiassa T-397/12, Diputación Foral de Bizkaia v. komissio, 19.5.2015 antamasta tuomiosta

(Asia C-426/15 P)

(2015/C 337/12)

Oikeudenkäyntikieli: espanja

Asianosaiset

Valittaja: Diputación Foral de Bizkaia (edustaja: abogado I. Sáenz-Cortabarría Fernández)

Muu osapuoli: Euroopan komissio

Vaatimukset

- valituksenalainen tuomio on kumottava
- ensimmäisessä oikeusasteessa nostettu kanne on hyväksyttävä
- komissio on velvoitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut ensimmäisessä oikeusasteessa ja tässä oikeusasteessa.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Ensimmäinen valitusperuste: Oikeudellinen virhe SEUT 108 artiklan 3 kohdan ensimmäisen virkkeen (ennakkoilmoitusvelvoite) ja konkreettisesti todettuna kyseisessä määräyksessä esiintyvän sanan "myöntämistä" (espanjaksi "conceder") tulkinnassa ja soveltamisessa tarkasteltuna yhdessä SEUT 107 artiklan 1 kohdassa esiintyvän sanan "myöntämä" (espanjaksi "otorgar") kanssa, koska unionin yleinen tuomioistuin pysytti komission toteamuksen (riidanalaisen päätöksen 2 artikla), ⁽¹⁾ jonka mukaan sopimuksissa suunniteltu ilmoitettu tuki on sääntöjenvastainen, koska se myönnettiin 15.12.2006 ennakkoilmoitusvelvoitetta laiminlyöden. Oikeudellinen virhe, koska valtiontukien alan unionin oikeuden periaatetta, jonka mukaan hetki, jona valtiontuki voidaan katsoa "myönnetyn", on määritettävä tarkasteltavaan tapaukseen sovellettava kansallinen lainsäädäntö huomioiden, ei sovellettu. Oikeudellinen virhe, koska asetuksen N:o 659/1999 ⁽²⁾ 1 artiklan f alakohdassa vahvistettua "sääntöjenvastaisen tuen" käsitettä sovellettiin perusteettomasti. Laillisuusperiaatteen loukkaaminen.

Toinen valitusperuste: Unionin yleisen tuomioistuimen oikeudellinen virhe, koska sen mukaan maa-alueita koskevassa sopimuksessa oli kyseessä "sääntöjenvastainen tuki" siinä vahvistetun 12 kuukauden määräajan perusteella. Oikeudellinen virhe, koska valtiontukien alan unionin oikeuden periaatetta, jonka mukaan hetki, jona valtiontuki voidaan katsoa "myönnetyn", on määritettävä tarkasteltavaan tapaukseen sovellettava kansallinen lainsäädäntö huomioiden, jätettiin perusteettomasti soveltamatta.